LOV

Sognefogdernes Lønning.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Die Stormarn, Ditmarkt og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmark

Lauenborg og Oldenborg,

Lauenborg og Oldenborg,

Lauenborg og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende for

Der tillægges Sognefogderne en af vedkommende Amtsraad fastsat aarlig Im reford Kr., som vær en af vedkommende Amtsraad fastsat fastsat ing fo af fra 80 Kr. til 400 Kr., som udredes af vedkommende Amtsraad fastsat wed Ligning at Udgifterno 11 C. Bornholm refunderes Udgifterne til Sognefogdernes (Sandemændenes)

Ved Fratte paa Landkommente Sognefogdernes (Sandemændenes)

ved Ligning alene paa Landkommunernes faste Ejendomme. Ved Fastsættelsen af Sognefogdernes (Sandemændenes)

istrikters Udstrækning og E planter Lonning vil der være at tage faste gi deres Distrikters Udstrækning og Folkemængde og de i Distriktet værende faste samt de øvrige De Ejendomæskal. dommes Hartkorn og Ejendomsskyldværdi (jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 St. Arbeids samt de øvrige Forhold, som kan b samt de øvrige Forhold, som kan have Indflydelse paa Omfanget af deres

Lov af 4. Marts 1857 angaaende Sognefogdernes fremtidige Lonning op

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1922. Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juni 1922.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Svenning Byth

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1921 r. Nr. 99-11 D. 3841, 6791 core v. Se Rigsdagstidenden for 2504; 3707.

Lovtidenden for 1922 Nr. 29.

1361

Udgivet den 6. Juli.

LOV

Nr. 276. Juni.

om

Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Om Forlovelse.

Hæves en Forlovelse under saadanne Forhold, at Skylden for Ophævelsen maa antages væsentlig at paahvile den ene Part, er denne pligtig at yde sin Forlovede Erstatning for Tab, der er lidt ved de Forholdsregler, som med Føje er truffet med det forestaaende Ægteskab for Øje.

Besvangrer en Mand sin Forlovede, og hæves Forlovelsen derefter under saadanne Forhold, at han maa antages væsentlig at bære Skylden for Ophævelsen, skal han betale hende en passende Erstatning for den derved forvoldte Forstyrrelse i hendes Stilling og Forhold.

Den, som ifølge §§ 7 og 8 skal have Samtykke til at indgaa Ægteskab, skal ikke være erstatningspligtig i Henhold til § 1, naar han ikke har haft saadant Samtykke til Forlovelsen.

Ikke heller kan der paalægges en Mand Erstatning efter § 2, medmindre han ved Besvangrelsen var fyldt 21 Aar.

Sag i Henhold til §§ 1 og 2 maa være rejst inden I Aar efter Forlovelsens Ophævelse.

Tilsagn om en Formueydelse som Erstatning for senere Ophævelse af en Forlovelse er uforbindende.

^{*)} Udfærdiget gennen Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1921-22: Landst. Tid. Sp. 160, 405, —, —, 2507; Folket. Tid. Sp. 6708, 8461, 8636; Till. A. Sp. 4187; Till. B. Sp. 1713, 3353, 3679; Till. C. Sp. 1559, 2511, 2681. 174 Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

1922.

6. Juli.

Nr. 276. Juni.

Kapitel II.

Om Betingelserne for Ægteskab.

Mand under 21 Aar eller Kvinde under 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler.

Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke.

Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller aandssvag, eller er han uden Del i Forældremyndigheden, eller vilde hans Erklæring ikke kunne indhentes uden særlig Vanskelighed eller Forhaling, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældrene, kræves Samtykke til Ægteskabet fra Værge eller Kurator.

§ 8.

Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke.

§ 9.

Nægtes Samtykke i de Tilfælde, som nævnes i §§ 7 og 8, kan Overøvrigheden paa Begæring give Tilladelse til Ægteskabet, hvis der ikke er skellig Grund til Nægtelsen.

§ 10.

Den, som er sindssyg, eller som er aandssvag i højere Grad, maa ikke indgaa Ægteskab.

Dog skal det ved kongelig Bevilling kunne tillades en sindssyg at indgaa Ægteskab, naar det skønnes, at det under Hensyn til Sygdommens Art og den ringe Egteskab, naar det skeiner, Fare for sygeligt Afkom samt Partens Evne til at bedømme Ægteskabets Betydning

§ 11.

Den, som lider af Kønssygdom, der endnu frembyder Fare for Smitte eller for Overførelse paa Afkommet, eller som lider af Epilepsi, maa ikke indgaa Ægteskab, uden at den anden Part er gjort bekendt med Sygdommen, og begge Parter af en Læge

§ 12.

Ægteskab maa ikke indgaas mellem Slægtninge i ret op- og nedstigende Linie eller mellem Søskende.

§ 13,

Ægteskab maa ikke indgaas mellem Personer, af hvilke den ene har været Ægteskab maa ikke indgaaelse og Opløsning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse Nr. 276. Lov of 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

herfra kan gøres ved kongelig Bevilling, naar det tidligere Ægteskab er opløst ved Nr. 276. Døden, naar der i dette Ægteskab ikke er Fællesbørn, og naar i øvrigt ganske særlige Juni. Grunde taler for Bevillingens Meddelelse.

Ægteskab maa ej heller indgaas mellem Personer, af hvilke den ene har haft Samleje med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling.

1363

§ 14.

Ingen maa indgaa nyt Ægteskab, saa længe det tidligere Ægteskab bestaar.

§ 15.

Den, hvis Ægteskab er opløst ved Dom, maa ikke indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af Ankefristen, medmindre saavel den tidligere Ægtefælle som Paatalemyndigheden giver Afkald paa Anke.

Den, hvis Ægteskab er opløst paa Grund af Ægteskabsbrud eller lignende Forhold (jfr. § 59), maa ikke indgaa nyt Ægteskab før Udløbet af den Frist, som maatte være fastsat herfor.

§ 16.

Den Kvinde, som har været gift, maa ikke indgaa nyt Ægteskab inden 10 Maaneder fra det tidligere Ægteskabs Ophør, medmindre hun ikke er frugtsommelig fra Tiden før Ægteskabets Ophør, eller der er forløbet 10 Maaneder, efter at Samlivet med Manden ophørte.

Den, som har været gift, maa ikke indgaa nyt Ægteskab, førend offentligt Skifte er paabegyndt eller privat Skifte tilendebragt, medmindre der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne, eller Fritagelse for Skifte særlig er hjemlet. Justitsministeriet kan dog fritage for Overholdelse af denne Regel, hvor særlige Grunde taler derfor.

§ 18.

Naar Personer, af hvilke den ene tilhører et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører, agter at indgaa Ægteskab, skal de træffe Bestemmelse om, i hvilken Tro Børnene af Ægteskabet skal opdrages, hvilket skal være enten Folkekirkens eller en af Parternes Tro.

§ 19.

Den Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, maa ikke indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsørgelseskommune.

Kapitel III.

Om Lysning.

§ 20.

Forinden Ægteskab indgaas, skal der foregaa en offentlig Lysning. Lysning skal af begge Brudefolkene begæres paa det Sted her i Landet, hvor Bruden bor, efter Brudefolkenes frie Valg enten hos vedkommende Præst eller hos Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Nr. 276. vedkommende borgerlige Myndighed, som er i København Magistraten, paa Frederiksberg og i Købstæderne Borgmesteren og i Landsognene Sognefogeden eller under særlige Omstændigheden og i Landsognene Sognefogeden eller under særlige Omstændigheder en af Amtmanden efter Sogneraadets Indstilling dertil

Er et Landsogn delt i flere Sognefogeddistrikter, begæres Lysning hos Sognefogeden i det paagældende Distrikt, medmindre andet bestemmes af Amtmanden. Har Bruden ikke Bopæl her i Landet, begæres Lysningen paa det Sted, hvor Brudgommen bor, eller, hvis heller ikke han bor her i Landet, paa det Sted, hvor en

Før Lysning sker, skal Brudefolkene tilvejebringe følgende Bevisligheder: 1. Brudefolkene skal fremlægge Fødselsattest eller, hvis saadan ikke kan skaffes, paa anden Maade godtgøre deres Alder og Navn, medmindre Justitsministeriet

2. Vil nogen af Brudefolkene indgaa Ægteskab inden den i § 6 fastsatte Alder, skal den i saa Henseende fornødne kongelige Bevilling fremlægges.

3. Hvis Samtykke udfordres efter §§ 7 eller 8, skal det godtgøres, at Samtykke er givet eller Overøvrighedens Tilladelse meddelt. 4. Hvis der er Grund til at antage, at nogen af Brudefolkene lider af Sindssygdom eller af Aandssvaghed i højere Grad, skal der fremlægges enten Attest fra en dertil autoriseret Læge om, at Sindssygdom eller højere Grad af Aandssvaghed ikke kan paavises hos vedkommende eller højere Grad af Aandssvaghed ikke

kan paavises hos vedkommende, eller en i Medfør af § 10 meddelt kongelig Bevilling. 5. Brudefolkene skal, enhver for sit Vedkommende, afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at der ikke er nogen Hindring for Ægteskabet af saadan Grund

Den, som lider eller tidligere har lidt af Kønssygdom, maa kun afgive saadan Erklæring, naar der enten foreligger en ham indenfor de sidste 14 Dage meddelt skriftlig Lægeerklæring om, at Fare for Smitte ved Sygdommen eller for dens Overførelse paa Afkommet er højst usandsynlig, eller den anden Part er gjort bekendt med Sygdommen, og begge Parter af en Læge har faaet mundtlig Vejledning om

Nærmere Regler for Afgivelsen af de fornævnte Lægeerklæringer kan gives af Justitsministeriet, der ogsaa efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen kan fratage en Retten Læge, der har gjort sig skyldig i Misbrug ved Udstedelse af Erklæringerne, Retten

til at faa sine Erklæringer taget i Betragtning efter nærværende Lovbestemmelse. 6. Brudefolkene skal skriftlig paa Tro og Love erklære, at de ikke er san nær beslægtede som angivet i § 12, samt enten paa samme Maade erklære, at de ikke bestaar det i 8 13 omborded og Love erklære, at de ikke er enten paa samme Maade erklære, hvis

at der ikke bestaar det i § 13 omhandlede Svogerskab mellem dem, eller, hvis dette er Tilfældet, forevise den i saa Henseende fornødne kongelige Bevilling. 7. Enhver af Brudefolkene skal afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han tidligere har indgaaet Ægteskab. Er dette Tilfældet, skal der frem

lægges Bevis for, at den tidligere Ægtefælle er død, eller at Ægteskabet er opløst ved Beviset for den tidligere Ægtefælles Død føres som Regel ved Attest fra andsk eller udenlandels offentlie Mendels som Regel ved Attest fra indenlandsk eller udenlandsk offentlig Myndighed. Bevis for, at et tidligere Ægteskab her i Landet er blevet opløst ved Skilsmisse eller omstødt, føres ved Forevisning af Bevillingen eller af en Udskrift af Dommen; denne sidste skal Nr. 276. være ledsaget enten af en Attest fra vedkommende overordnede Rets Kontor for, at Juni. Appelstævning ikke er udtaget inden 8 Uger fra Dommens Afsigelse, eller af Bevis for, at baade Modparten og Paatalemyndigheden har givet Afkald paa Appel. Overholdelsen af Regelen i § 15, 2det Stykke, godtgøres ligeledes ved Forevisning af Be-

1365

Justitsministeriet bestemmer, om udenlandske Bevillinger eller Domme afgiver villingen eller en Udskrift af Dommen. tilstrækkeligt Bevis for et Ægteskabs Ophør.

8. Har Bruden tidligere været gift, og vil hun indgaa Ægteskab, inden den i § 16 bestemte Ventetid er forløbet, skal hun føre Bevis for, at hun er berettiget dertil.

9. Den, der tidligere har været gift, skal derhos godtgøre, at der ikke af Hensyn til Regelen i § 17 er noget til Hinder for det nye Ægteskabs Indgaaelse.

10. Tilhører den ene af Brudefolkene et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører, skal de skriftlig afgive den i § 18 omhandlede Erklæring om, i hvilken Tro Bornene af Ægteskabet skal opdrages.

11. Hver af Brudefolkene skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paahviler ham Forsøred sørgelses- eller Bidragspligt.

12. Brudgommen skal fremlægge Bevis for, at han ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelse, eller, saafremt dette maatte være tilfældet, eller hans for h sørgelseskommune samtykker i, at han indgaar Ægteskab.

13. Rigtigheden af de i Henhold til Nr. 6 og 7 afgivne Erklæringer skal skriftlig paa Tro og Love bekræftes af to paalidelige og myndige Forlovere, der tillige skal bevidne, at de nøje kender den paagældende Part. Forloverne kan være fælles for begge Parter; Overøvrigheden kan i særegne Tilfælde meddele Fritagelse

Justitsministeriet er hemyndiget til at fastsætte en almindelig Fællesform, for at stille Forlovere. hvori de i nærværende Paragraf omtalte Erklæringer og Attester bliver at afgive.

De i § 21 omhandlede Bevisligheder forelægges for de i § 20 nævnte borger-

Naar Bevislighederne skønnes at være i Orden, meddeler vedkommende borlige Myndigheder. gerlige Myndighed Brudefolkene Attest herom.

Saafremt der for vedkommende Myndighed udenfor København, Frederiksberg og Købstæderne kan være Tvivl om, hvorvidt Bevislighederne er i Orden, skal disse, forinden Attest udstedes, forelægges for vedkommende Politimester.

Lysningen, der skal indeholde Parternes fulde Navn, Stilling, Bopæl og Fødested, foretages paa det Sted her i Landet, som er fastsat i § 20, og sker enten ved Runder. Rundgørelse fra Prædikestolen eller ved Tinglæsning, alt efter som Lysningen foretages kun een tages af Præsten eller af de borgerlige Myndigheder. Lysningen foretages kun een Gang Gang, og Vielsen maa ikke finde Sted, forinden der er hengaaet 14 Dage fra Lys-ninger (*) ningen (Lysningsfristen).

 $N_{\rm r.}$ 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

6. Juli.

Nr. 276. Nærmere Regler om Lysning ved Kundgørelse fra Prædikestolen gives af Kirkeministeriet.

Hvis nogen af Brudefolkene har Bopæl i Udlandet, skal Kundgørelse om Ægteskabet tillige ske der i de Tilfælde og efter de Regler, som Justitsministeriet

Anmeldelse af Hindringer for et Ægteskabs Indgaaelse sker for den Myndighed, der har undersøgt, om Ægteskabsbetingelserne foreligger, hvilken Myndighed afgør, om der foreligger en Ægteskabsbetingelserne foreligger, hvilken Myndighed afgør, om der foreligger en Ægteskabshetingelserne foreligger, hvilken Mynusetil at faa Spørgsmaalet afgjort val De der forbehold af Parternes Ret

Naar Lysningsfristen er udløbet, uden at der har vist sig at foreligge nogen Hindring for Ægteskabets Indgaaelse, meddeler den Myndighed, der har forestaaet Lysningens Iværksættelse, paa Begæring Parterne Attest om, at behørig Lysning har fundet Sted, og at der ikke foreligger nogen Ægteskabshindring.

Fritagelse for Lysning, saavel kirkelig som borgerlig, kan ske ved kongelig Bevilling i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Regler, naar særlige Grunde

Ligeledes kan Lysning undlades, naar der paa Grund af en af Parternes Sygdom er alvorlig Fare ved at opsætte Vielsen, hvilket saa vidt muligt skal godt-

Betalingen for Udførelsen af de i nærværende Kapitel omhandlede Forret ninger fastsættes ved kongelig Anordning. Betalingen tilfalder Kommunens Kasse, hvis Forretningen udføres af en kom-

munal Myndighed, og ellers Statskassen.

Kapitel IV.

Om Vielse.

Ægteskab stiftes enten ved kirkelig eller ved borgerlig Vielse.

Kirkelig Vielse kan finde Sted:

indenfor den danske Folkekirke, naar en af Brudefolkene hører til denne;

indenfor saadanne Trossamfund, hvis Præster er anerkendt som berettigede til her i Landet at forrette Vielser med borgerlig Gyldighed, naar en af Brude-Kongen kan bestemme, at Medlemmer af udenlandske evangelisk-lutherske Trossamfund skal være ligestillede med Folkekirkens Medlemmer med Hensyn til Ad-

Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

§ 30.

1367

Nr. 276. Juni.

Kirkelig Vielse indenfor Folkekirken foretages af dennes Præster.

Ved kongelig Anordning bestemmes det, hvilke Præster i Folkekirken der skal kunne vie, samt hvilke af disse der skal kunne bemyndige en anden i Folkekirken præsteviet Mand til paa deres Ansvar at foretage en Vielse.

Kirkelig Vielse indenfor andre Trossamfund foretages af de dertil særlig anerkendte Præster.

En Præst i Folkekirken er kun pligtig at foretage en Vielse, saafremt begge Brudefolkene hører til Folkekirken, og en af dem derhos er Medlem af hans Menighed. Præsten kan dog nægte at vie en fraskilt. Mener han i øvrigt af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage en Vielse, skal han forelægge Biskoppen Sagen; denne afgør da efter en Undersøgelse af samtlige Sagens Omstændigheder, om den paagældende Præst bør fritages for at foretage Vielsen. — Tilsvarende Regler gælder med tr med Hensyn til en Præsts Pligt til at foretage Lysning ved Kundgørelse fra Prædikestolen;

Adgang til at blive borgerlig viet staar aaben for alle, uanset om Betingelserne for kirkelig Vielse er til Stede eller ikke.

§ 32.

Borgerlig Vielse foretages i København af Magistraten, i Købstæderne og paa Frederiksberg af Borgmesteren og i Landsognene af Sognefogeden eller den af Amtet i Henhold til § 20 valgte Person.

I København kan vedkommende Borgmester autorisere een eller flere Personer til paa sit Ansvar at udføre de omhandlede Forretninger. Udenfor København kan Borgmesteren og Sognefogeden -- eller den af Amtet i Henhold til § 20 dertil valgte med vedkommende Kommunalbestyrelses Samtykke vælge en Stedfortræder.

De i denne Paragraf nævnte Myndigheder er pligtige at udføre Vielse og dermed forbundne Forretninger for dem, der ønsker det, uden Hensyn til, om nogen af Brudefolkene er bosat indenfor den paagældende Myndigheds stedlige Omraade eller ej.

Hvis ikke Fritagelse for Lysning er hjemlet ved § 26, maa Vielse ikke foretages, førend lovlig Lysning har fundet Sted. Herom maa Attest efter § 25 forelægges, medmindre den Myndighed, for hvem Ægteskabet indgaas, selv har forestandet. staaet Lysningens Iværksættelse. Til Trods for stedfunden Lysning maa Vielse ikke foretages, saafremt det er nævnte Myndighed bekendt, at Ægteskabsbetingelserne ikke ikke er til Stede.

Er der hengaaet mere end 3 Maaneder efter Lysningsfristens Udløb, kan Vielse ikke mere foretages paa Grundlag af den stedfundne Lysning.

Indgaas Ægteskab uden forudgaaende Lysning, skal den i § 22 foreskrevne Attest forelægges den Myndighed, for hvem Ægteskabet indgaas.

§ 35. Paa den for Vielsen bestemte Dag og Tid, der saa vidt muligt skal vælges efter Brudefolkenes Ønske, møder disse ved kirkelig Vielse i Kirken og ved borgerlig Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

6. Juli.

Nr. 276. Vielse i København, paa Frederiksberg og i Købstæderne paa Raadhuset og i Landsog. nene paa det Sted, som Sogneraadet bestemmer.

Ved kongelig Bevilling, der meddeles i Overensstemmelse med de hidtil for brev gældende Reglen bar D. meddeles i Overensstemmelse med de hidtil for foregan Vielsesbrev gældende Regler, kan Brudefolkene opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Stationer opnaa Ret til at lade Vielsen foregaat i Brudens Hjem eller at andet Brudens Hjem eller at a i Brudens Hjem eller et andet Sted, hvorom der mellem Brudefolkene og den Myndighed, for hvem Ægteskab skal indgaas, træffes Aftale.

Ligeledes kan Afvigelse fra det i 1ste Stykke nævnte Sted ske, saafremt en terne paa Grund af bijoforlig G

af Parterne paa Grund af livsfarlig Sygdom begærer at blive viet paa sit Sygeleje.

Maa den Parson dom de livsfarlig Sygdom begærer at blive viet paa sit Sygeleje. Maa den Person, der skal foretage Vielsen, i de i 2det og 3die Stykke nævnte le møde mere end i Kilomatariage Vielsen, i de i 2det og 3die Stykke nævnte Tilfælde møde mere end 1 Kilometer fra sin Bolig, skal Parterne paa passende Maade

Vielsen skal foregaa i mindst to Vidners Overværelse.

Brudefolkene skal ved samtidigt Møde paa Spørgsmaal af Præsten eller den ige Myndighed erklære at ville borgerlige Myndighed erklære at ville ægte hinanden og derpaa af ham forkyndes at

De nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Vielse i Folkekirken og ved borgerlig Vielse gives ved kongelig Anordning.

Umiddelbart efter Vielsen indføres den ved kirkelig Vielse i Kirkebogen og ved borgerlig Vielse i en dertil indrettet Protokol (Ægteskabsbogen).

Nærmere Regler om Førelse af Ægteskabsbogen og dens Duplikat, om Vielsmældelse til anden Kirkelse. sens Anmeldelse til anden Kirkebog, Ægteskabsbogen og dens Duplikat, om færdigelse af Bevis for Vielsan vil indtil inden Personregister og om prore åt færdigelse af Bevis for Vielsen vil, indtil disse Forhold er ordnet ved Lov, være at

En stedfunden Vielse har kun Retsvirkning, hvis den er sket for en af de 1 §§ 29 og 32 nævnte Myndigheder, og de i § 36, 2det Stykke, foreskrevne Regler er iagttaget. Derimod er det uden Retydniche (1988) iagttaget. Derimod er det uden Betydning for Vielsens Gyldighed, at Reglerne op to vielsens Gyldighed, at Re Lysning eller Ægteskabs Indgaaelse i øvrigt er tilsidesat, eller at vedkommende Myndighed i det foreliggende Tilfælde har overskredet Grænserne for sin Beføjelse.

Betalingen for de Vielsen vedrørende Udskrifter fastsættes ved Anordning. Betalingen tilfalder for den første Udskrifter fastsættes ved Anordnung for af Ægteskabsbogen Kommungen Udskrift af Kirkebogen Statskassen og for Udskrifter af Ægteskabsbogen Kommunens Kasse.

Vedkommende kommunale Kasse.

øger og Duplikater af disso comt dil Duplikater af disso comt di Duplikater af disso comt di Duplikater af disso comt di Duplikater skabsbøger og Duplikater af disse samt til Duplikaternes Førelse.

Ægtefællerne har Adgang til at fåa et ved borgerlig Vielse indgaaet Ægter aftala med av De ved borgerlig Vielse indgaaet Ægter Regler skab kirkelig velsignet efter Aftale, med en Præst i Folkekirken. Nærmere Regler Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. A PARTIES CO.

6. Juli. 1369 1922.

§ 41.

Angaaende de ovenfor i §§ 30, 4de Stykke, 35, 36, 3die Stykke, 39 og 40 Juni. omhandlede Forhold gælder for de anerkendte Trossamfunds Vedkommende disses særlige Forskrifter.

Kapitel V.

Om Ægteskabs Omstødelse.

Er Ægteskab indgaaet i Strid med Reglerne i §§ 12 eller 14, bliver det at omstøde ved Dom.

I Tilfælde af Tvegifte kan det dog ikke omstødes, naar det tidligere Ægteskab

er ophørt, inden Sag er anlagt.

Sag til Omstødelse skal anlægges af det offentlige, men kan ogsaa anlægges af en af Ægtefællerne eller i Tilfælde af Tvegifte tillige af Ægtefællen i det tidligere >eskab.

Omstødelsessag kan anlægges af det offentlige, naar et Ægteskab er indgaaet i Strid med Reglerne i § 13, og det ikke skønnes forsvarligt at lade det blive bestaaende.

En Ægtefælle, som ved Ægteskabets Indgaaelse var sindssyg, uden at have faaet Tilladelse til Ægteskabet efter § 10, eller som var i højere Grad aandssvag, kan paastaa sit Ægteskab omstødt ved Dom. Er der hengaaet 6 Maaneder, efter at Sindssygdommen er blevet helbredet, kan Sag ikke anlægges.

Havde den anden Ægtefælle ved Ægteskabets Indgaaelse ikke Kundskab om Sindssygdommen eller Aandssvagheden, kan ogsaa han paastaa Ægteskabet omstødt, medmindre der er forløbet 6 Maaneder efter, at han har faaet saadan Kundskab, eller Sygdommen senere er helbredet. Sagen maa i hvert Fald anlægges senest 3 Aar efter Ægteskabets Indgaaelse.

Et Ægteskab bliver endvidere at omstøde efter Paastand af den ene Ægtefælle: l. naar han ved Ægteskabets Indgaaelse befandt sig i forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand, som udelukker Evnen til at handle fornuftsmæssigt;

2. naar han af en Fejltagelse har ladet sig vie til en anden end sin Forlovede eller

3. naar uden hans Vidende den anden Ægtefælle ved Ægteskabets Indgaaelse led af Kønssygdom, som endnu frembød Smittefare, Epilepsi med jævnlige Anfald eller Spedalskhed eller af en uhelbredelig legemlig Mangel, der gør uskikket til

4. naar han er blevet forledet til at indgaa Ægteskabet derved, at han af den anden Ægtefælle gennem falske Oplysninger eller svigagtig Fortielse af Sandheden er vildledet om, hvem den anden er, eller angaaende saadanne Omstændigheder ved hans tidligere Liv, som med fuld Føje maatte have afholdt Sagsøgeren fra at indgaa Ægteskabet, og som endnu maa tillægges en saadan Betydning for Forholdet mellem Ægtefællerne, at Ægteskabet ikke billigvis kan fordres opretholdt;

5. naar han er blevet tvunget til at indgaa Ægteskabet. Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

175

Nr. 276.

Sag om Ægteskabs Omstødelse kan ikke anlægges, naar der er forløbet ⁶ der, efter at den under N. 1 Juni. Maaneder, efter at den under Nr. 1 omtalte Sindstilstand er ophørt, eller efter at den paataleberettigede Ægtefælle i de met den sindstilstand er ophørt, eller efter at den bekendt paataleberettigede Ægtefælle i de under Nr. 2—4 nævnte Tilfælde er blevet bekendt med Omstødelsesgrunden. eller often er ophørt. med Omstødelsesgrunden, eller efter at den under Nr. 5 nævnte Tilfælde er blevet per Sag maa i hvert Fald være anlagt om under Nr. 5 nævnte Tvang er ophørt. Sag maa i hvert Fald være anlagt senest 3 Aar efter Ægteskabets Indgaaelse. om Omstødelse kan ikke heller anlægges a) paa Grund af Kønssygdom, naar Ægte-fællen ikke er blevet smittet og Somlande Grund af Kønssygdom, naar Ægtefællen ikke er blevet smittet, og Sygdommen ikke mere frembyder Smittefare, eller b) paa Grund af anden Sygdom, naar den er helbredet.

Med Hensyn til Retsvirkningerne af Ægteskabs Omstødelse finder Reglerne om Skilsmisse tilsvarende Anvendelse, medmindre andet nedenfor er bestemt.

Ved Skifte i Anledning af Ægteskabs Omstødelse udtager hver Ægtefælle for Roet ved lods saa meget af Fællesboet, som svarer til, hvad han har indbragt i Boet ved Ægteskabets Indgaaelse eller genaarde indbragt i Boet ved Gave, eller Ægteskabets Indgaaelse eller gennem senere Erhvervelse ved Arv eller Gave, eller hvad han har overført til Fallashoot formue hvad han har overført til Fællesboet fra eget Særeje. Strækker den fælles Formue ikke til, sker der forholdsvis Afkontni ikke til, sker der forholdsvis Afkortning. Det, som den ene Ægtefælle har skænket

Omstødes et Ægteskab ifølge § 47.
adgaaelse i god Tro. den anden den den ene Ægtefælle ved Ægteskar bets Indgaaelse i god Tro, den anden derimod ikke, har den førstnævnte Krav par ekonomiske en Godtgørelse, der fastsættes efter Billighed under Hensyn til begges økonomiske

Samme Ret tilkommer en Ægtefælle, som opnaar sit Ægteskabs Omstødelse § 43, 1ste Stykke, eller 8 44 brig den opnaar sit Ægteskabs Omstødelsen ifølge § 43, 1ste Stykke, eller § 44, hvis den Omstændighed, hvorpaa Omstødelsen

Kravet paa Godtgørelse, der kan tilkendes som en periodisk Ydelse, skal fremsættes under Omstødelsessagen.

For Tiden efter Ægteskabets Ømstødelse paahviler det ikke nogen af Ægter fællerne at bidrage til den anden Ægtefælles Underhold.

som var Hustruen bekendt ved Ægteskabets Indgaaelse, bliver det paa Mandens For langende i Dommen at udtale, at hun ikke længere maa bære hans Navn.

Dør en af Parterne i et Ægteskab, som kunde omstødes efter § 42, inden. Omstødelse er sket, kan den efterlevende Ægtefælle eller enhver af Arvingerne kræve Reglerne i § 46 bragt til Anvendelse, ligesom Ægtefælle eller enhver af Arvingerne kir efter Regelen i § 47. Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke hjemlede Ret tilkommer den paa-Nr. 276. taleberettigede efter §§ 43 eller 44, naar den anden Ægtefælle dør, inden Omstødelse Juni.

Dør den ifølge §§ 43 eller 44 paataleberettigede Ægtefælle, efter at Sagen er er sket, og inden Paataleretten er tabt. anlagt, eller var han i de i § 43, 1ste Stykke, eller § 44, Nr. 1, nævnte Tilfælde indtil sin Død i saadan Tilstand som der nævnt, kan ogsaa enhver af hans Arvinger kræve Reglerne i § 46 bragt til Anvendelse.

Krav efter 1ste, 2det og 3die Stykke maa fremsættes inden 6 Maaneder efter

Dør en tvegift Ægtefælle, inden Ægteskabet er omstødt, skal den Ret mod Dødsfaldet. Trediemand til Erstatning, Pension eller andet økonomisk Gode, som ved Dødsfald tilfalder en efterlevende Ægtefælle, tilkomme Ægtefællen i det første Ægteskab, saafremt andet ikke fremgaar af Omstændighederne.

Saafremt Reglerne i § 50, 1ste eller 2det Stykke, paa Ægtefællens Begæring bringes til Anvendelse, bortfalder dennes lovbestemte Arveret efter den anden Ægtefælle.

Kapitel VI.

Om Separation og Skilsmisse.

§ 52.

Naar Ægtefæller, som paa Grund af dyb og varig Uoverensstemmelse finder ikke at kunne fortsætte Samlivet, er enige om at ønske Separation og om Ordningen af de i §§ 68 og 70 samt i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 § 24 omhandlede Forhold, bliver Separationsbevilling at meddele dem af Overøvrigheden.

Efter Paastand af den ene Ægtefælle bliver der at give Dom til Separation, naar den anden Ægtefælle gør sig skyldig i grov Forsømmelse af sin Underholdspligt mod Ægtefællen eller Børnene eller i øvrigt i grov Krænkelse af sine Pligter imod dem eller er henfalden til Misbrug af Beruselsesmidler eller fører et lastefuldt Liv, medmindre Sagsøgeren selv ved sin Optræden eller sit Forhold overfor den anden Ægtefælle har givet Anledning til dennes Forsømmelse eller Forseelse.

Maa ellers paa Grund af dyb Uoverensstemmelse Forholdet mellem Ægtefællerne anses for ødelagt, kan enhver af dem faa Dom til Separation, medmindre Uoverensstemmelsen hovedsagelig skyldes Sagsøgerens Forhold overfor den anden Ægtefælle.

Har Ægtefæller levet separerede i 1 Aar og 6 Maaneder, uden at Samlivet senere er genoptaget, bliver Ægteskabet at opløse ved kongelig Bevilling, naar Ægtefællerne er enige om Skilsmissen og om Ordningen af de i \$\$ 69 og 70 samt i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 § 24 omhandlede Forhold. Har de levet separerede i to Aar og seks Maaneder, kan enhver af Ægtefællerne kræve Bevillingen.

Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Nr. 276. Juni.

Har paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Ægtefæller deres Samliv uden Separation været hævet i mindtel deres Samliv uden zonovtaget, stedfunden Separation været hævet i mindst 4 Aar, uden at det senere er genoptaget, kan enhver af Ægtefællerne paastaa Ægteskabet opløst ved Dom; dog bør Opløsningen af Ægteskabet i Almindelighed ikkan eller opløst ved Dom; dog bør Opløsningen i ivsførelse af Ægteskabet i Almindelighed ikke ske, saafremt Sagsøgeren ved sin egen Livsførelse hovedsagelig er Skyld i Samlivets Ook en Sagsøgeren ved sin egen Livsførelse Logter sig hovedsagelig er Skyld i Samlivets Ophævelse, og den anden Ægtefælle modsætter sig

Et Ægteskab bliver efter Paastand af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, len anden Ægtefælle i 2 Å ander af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, naar den anden Ægtefælle i 2 Aar mod Sagsøgerens Villie og uden fyldestgørende Grund har unddraget sig Samlivet, og dette ikke senere er genoptaget.

Et Ægteskab bliver efter Paastand af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, en anden Æøtefælle ar formalista lægtefælle at opløse ved Dom, naar den anden Ægtefælle er forsvundet, og 3 Aar er hengaaet fra den sidste Efter-

Et Ægteskab bliver efter Paastand af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, en anden Ægtefælle har inden at den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, is 5 14. naar den anden Ægtefælle har indgaaet nyt Ægteskab i Strid med Regelen i § 14. Sagen maa anlægges inden 6 Maaneder efter, at Ægtefællen er blevet vidende

Et Ægteskab bliver efter Paastand af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, en anden Ægtefælle har gjort sig i in den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, in sæde naar den anden Ægtefælle har gjort sig skyldig i Ægteskabsbrud eller andet usæde ligt Forhold, der kan sidestilles domed Egteskabsbrud eller andet usæde med eller andet usæde eller andet eller a ligt Forhold, der kan sidestilles dermed, medmindre Ægteskabsbrud eller andet uswvirket til Handlingen, har samtulskat i den Ægtefællen frivillig har medvirket til Handlingen, har samtykket i den eller paa anden Maade maa anses for at have frafaldet sin Ret. Det kan derhoo had at have frafaldet sin Ret. Det kan derhos bestemmes, at den skyldige Ægtefælle ikke maa indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af et vist Tidsrum, der dog højst kan

Sagen maa anlægges inden 6 Maaneder efter, at Ægtefællen er blevet vidende om Handlingen, og senest inden 2 Aar efter, at den er begaaet.

Et Ægteskab bliver efter S 60.
ien anden Ægtefælle med Kundelen ene Ægtefælle at opløse ved Dom naar den anden Ægtefælle med Kundskab eller Formodning om at lide af Kønssygdom, som endnu frembyder Smittefare, ved Samleje har udsat Ægtefællen for Smitte, medmindre Ægtefællen med Kundskab om Smittefaren frivillig lod sig udsætte

Sagen maa anlægges inden 6 Maaneder efter, at Ægtefællen er blevet vidende han er blevet udsat for Smitte og kom kan ægtefællen er blevet vidende om, at han er blevet udsat for Smitte, og kan, hvis Ægtefællen er blevet vuccikke anlægges, naar Svødommen ikke og kan, hvis Ægtefællen ikke er blevet smittet, ikke anlægges, naar Sygdommen ikke mere frembyder Smittefare. Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

§ 61.

Nr. 276.

Et Ægteskab bliver efter Paastand af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, Juni. naar den anden har stræbt Sagsøgeren efter Livet eller har gjort sig skyldig i Mis-

Sagen maa anlægges inden 6 Maaneder efter, at Ægtefællen er blevet vidende handling af denne. om Handlingen, og senest inden 3 Aar efter, at den er begaaet.

Et Ægteskab bliver efter Paastand af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, naar den anden Ægtefælle af en dansk Domstol er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling til Frihedsstraf i 2 Aar eller til strengere Straf, medmindre Ægtefællen frivillig har medvirket til den strafbare Handling eller har samtykket i den. Hvis saadan Straffedom er afsagt af udenlandsk Domstol, kan Retten under Hensyn til Beskaffenheden af den begaaede Forbrydelse og de øvrige foreliggende Omstændigheder tillægge denne Dom samme Retsvirkning som en dansk Dom.

Sagen maa anlægges inden 6 Maaneder efter, at Ægtefællen er blevet vidende om Domfældelsen, og senest inden 3 Aar efter Dommens Afsigelse.

Et Ægteskab bliver efter Paastand af den ene Ægtefælle at opløse ved Dom, naar den anden Ægtefælle lider af saadan Sindssygdom, at Fortsættelsen af Ægteskabet ikke bør fordres, og Sygdommen under Ægteskabet mindst har varet i de sidste 3 Aar, uden at der er rimelig Udsigt til varig Helbredelse.

I de Tilfælde, hvor en Ægtefælle har Krav paa at opnaa Skilsmisse, skal han være berettiget til i Stedet at fordre Separation.

I de Tilfælde, hvor en Ægtefælle er berettiget til at faa Separation eller Skilsmisse ved Dom, kan Afgørelsen, naar begge Parter har fremsat Begæring de rom træffes ved Bevilling, der udfærdiges i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler.

Den bevilgende Myndighed er berettiget til at indkalde Parterne til personligt Møde.

Ved Separation eller Skilsmisse bortfalder det mellem Ægtefællerne bestaaende Formuefællesskab, og Boet deles efter de for saadan Deling i Almindelighed gældende Regler.

Naar en Ægtefælle opnaar Separation i Medfør af § 53, 1ste Stykke, kan der dog, for saa vidt Boet er af ringe Værdi, tillægges ham Ret til af Boet at udtage Bohave A have, Arbejdsredskaber og andet Løsøre i det Omfang, hvori han skønnes at trænge dertil s dertil for at kunne opretholde Hjemmet, selv om der herved tilfalder ham mere, end hans Andel i Boet udgør.

Dømmes der til Skilsmisse, og foreligger der Forhold, hvorved den ene Ægtefælle groft har krænket den anden, kan der efter Paastand tilkendes Sagsøgeren en Godt-Nr. 270 -Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Nr. 276.

Nr. 276.gørelse, der fastsættes efter Billighed under Hensyn til begge Parters økonomiske Kaar Juni og de øvrige Omstændigheden Godt Juni. og de øvrige Omstændigheder. Godtgørelsen fastsættes til en samlet Sum eller en

periodisk Ydelse. Kravet maa fremsættes under Skilsmissesagen. Paa samme Maade kan der, naar Skilsmissebevilling er meddelt efter en Sen, der er givet under Forbald van Skilsmissebevilling er meddelt efter en Sen krænket paration, der er givet under Forhold, hvorved den ene Ægtefælle groft har krænket den anden, tilkendes denne en Godt under Egtefælle groft har krænket inden 6 den anden, tilkendes denne en Godtgørelse. Retssag herom maa rejses inden 6 Maaneder efter Skilsmissebevillingens Meddelelse.

Bestemmelse om, hvorvidt den ene Ægtefælle i Separationstiden skal bidrage andens Underhold og om Dit ene Ægtefælle i Separationstiden skal bidrage til den andens Underhold, og om Bidragets Størrelse træffes ved Bevillingen eller Dommen, for saa vidt den ikke holt. Dommen, for saa vidt den ikke helt eller delvis henskydes til Overøvrighedens senere Argørelse. Ved Afgørelsen tagget in delvis henskydes til Overøvrighedens senere Afgørelse. Ved Afgørelsen tages der Hensyn til, i hvilket Omfang den, der ønsker Bidrag, selv kan skaffe sig et after sin til, i hvilket Omfang den, der ønsker Bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine Livsforhold tilstrækkeligt Underhold, og hvor vidt den anden Part efter sine skaffe blever og de vidt den anden Part efter sine Økonomiske Kaar, derunder sin Erhvervsevne, og de øvrige Omstændigheder forman of the hvem øvrige Omstændigheder formaar at udrede Underholdsbidrag. Den Ægtefælle, hven Skylden for Separationen væsontlig Skylden for Separationen væsentlig paahviler, maa der ikke tillægges noget Bidrag,

Underholdsbidrag kan, hvor Omstændighederne taler derfor, paalægges for en Tid, der ligger indtil 3 Aar forud for Fremsættelsen af Kravet.

Ved Skilsmisse træffes der, efter de samme Regler som i forrige Paragraf, Bestemmelse om Ægtafollomer II. de samme Regler som i forrige Paragraf angivet, Bestemmelse om Ægtefællernes Underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes Underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes Underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed ikke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed i kke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden, dog at Bidrag i Almindelighed i kke kan tillernes underholdspligt overfor hinanden. drag i Almindelighed ikke kan tillægges den, hvem Skylden for Skilsmissen væsentlig

Underholdspligten bortfalder, hvis den berettigede indgaar nyt Ægteskab.

Bestemmelse om, hvorledes i Tilfælde af Separation eller Skilsmisse Forældrenes Pligt til at underholde deres Børn skal fordeles mellem dem, træffes ved Bevillingen eller Dommen. for saa vidt dan 11. villingen eller Dommen, for saa vidt den ikke helt eller delvis henskydes til Overøvrig

Ved Fordelingen tages der Hensyn til Forældrenes økonomiske Forhold, der deres Erhvervsevne. og deres in under deres Erhvervsevne, og deres øvrige Livsforhold. Den, som ikke opfylder sin det Del af Underholdsbyrden gennem Underhold af Børn, som ikke opfylder efter Begæring af den anden Ægtefælle. efter Begæring af den anden Ægtefælle paalægges at udrede Underholdsbidrag.

Bestemmelse om Underholdsbidrag til Børnene træffes kun indtil videre, og ny Afgørelse kan senere træffes af Overøvrigheden paa en af Ægtefællernes Begæring. naar Børnenes Tarv tilsiger det. Bestemmelse om Underholdsbidrag til Ægtefællen paar For kan senere ændres af Overøvrigheden paa en af Ægtefællernes Begæring, naar for dog holdene væsentlig har forandret sig, og Omstændighederne i øvrigt taler derfor; dog kan det ved Dommen eller Bevillingen forteller. kan det ved Dommen eller Bevillingen fastslaas, at Afgørelsen skal være endelig.

1375

§ 72.

Er der mellem Ægtefæller med forestaaende Separation for Øje truffet Aftale om Fordeling af Formuen, om Godtgørelse (jfr. § 67) eller om Underholdspligt overfor Ægtefællen eller Børnene enten for Separationstiden eller tillige for Tiden efter en mulig paafølgende Skilsmisse, kan Aftalen ved Dom erklæres for helt eller delvis uforbindende for en Ægtefælle, hvis den skønnes aabenbart ubillig. Samme Regel gælder om Aftale med forestaaende Skilsmisse for Øje. Krav om en Aftales Omstadel stødelse maa gøres gældende under Separations- eller Skilsmissesagen eller, hvor Afgørelsen træffes ved Bevilling, inden 1 Aar efter dennes Meddelelse.

Aftale mellem Forældrene om Fordeling af deres Underholdspligt overfor Børnene skal derhos ikke være til Hinder for, at der senere paa Begæring træffes anden Afgørelse af Overøvrigheden, naar Forholdene væsentlig har forandret sig, eller naar Aftalen strider mod Børnenes Tarv.

Til Inddrivelse af de i §§ 68, 69 og 70 omhandlede Underholdsbidrag kan de Retsmidler anvendes, som er hjemlet med Hensyn til forladte Hustruen naahos disse værende Børn, dog at Afsoning ikke kan anvendes for de Hustruen paalagte Bidrag til Mandens Underhold.

De en frasepareret eller fraskilt Ægtefælle tilkommende Underholdsbidrag bliver at udrede forud for hver i Bevillingen eller Dommen fastsat Periode, for saa vidt andet ikke er bestemt.

Naar et Ægteskab opløses paa Mandens Begæring paa Grund af Forhold, for hvilke Hustruen væsentlig bærer Skylden, bliver det paa hans Forlangende i Dommen eller Bevillingen at udtale, at Hustruen ikke mere maa bære hans Navn.

Hvis Ægtefæller, som er blevet separeret, genoptager Samlivet, bortfalder Separationens Virkninger for Fremtiden.

Kapitel VII.

Forskellige Bestemmelser.

Forinden Bevilling til Separation eller Skilsmisse meddeles eller Sag anlægges, skal der under Ægtefællernes personlige Møde forsøges Mægling mellem dem om Fortanti Fortsættelsen af det ægteskabelige Samliv. Mæglingen foretages af Overøvrigheden, hvis t hvis begge Parter ønsker det, eller de ikke hører til samme Trossamfund, men ellers

Forinden Bevilling til Separation eller Skilsmisse meddeles, skal der tillige af af Præsten. Overgyrigheden forhandles med Parterne om Vilkaarene for Separationen eller Skilen. Skilsmissen.

Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

6. Juli.

Nr. 276. Mægling og Vilkaarsforhandling skal efter Bemyndigelse af Overøvrigheden Juni. paa dennes Vegne kunne foretages af Underøvrigheden.

Mægling og Vilkaarsforhandling foretages samlet med begge Ægtefæller og r paa det Sted byer den Artika foretages samlet med begge Ægtefæller og søges, foregaar paa det Sted, hvor den Ægtefælle, fra hvem Separation eller Skilsmisse søges, at hver af bor eller opholder sig. Dog kan disse Handlinger foretages særskilt med hver af Ægtefællerne, saafremt den af Ægtefæll Ægtefællerne, saafremt den af Ægtefællerne, der søger Separation eller Skilsmisse, vilde komme til at reise over 100 Er. vilde komme til at rejse over 100 Kilometer fra det Sted, hvor han bor eller op

Nærmere Regler for Foretagelsen af Mægling og Vilkaarsforhandling fastsættes ongelig Anordning Saafmand ved kongelig Anordning. Saafremt en Ægtefælle trods Tilsigelse fra vedkommende Myndighed undlader at give Made til 3. Myndighed undlader at give Møde til Mægling eller Vilkaarsforhandling, kan der af vedkommende Overøvrighed idammen. vedkommende Overøvrighed idømmes Ægtefællen en Bøde fra 10 til 500 Kr., der til-

Mægling og Vilkaarsforhandling bortfalder for den Ægtefælle, der ikke h^{ar} her i Landet. Ophold her i Landet.

Er Ansøgning om Separation eller Skilsmisse indgivet, eller er der anlagt til Opnaaelse af Separation Stat. Retssag til Opnaaelse af Separation eller Skilsmisse indgivet, eller er der av øvrigheden, naar Hustruan hannen faktismisse eller Ægteskabs Omstødelse, har Over Tiløvrigheden, naar Hustruén herom fremsætter grundet Begæring, at give Manden Til-

hold om ikke at forrykke Fællesboets Stilling, indtil Spørgsmaalet er afgjort. Overtrædes Tilholdet, eller er der begrundet Frygt for, at Tilholdet vil blive adt, kan Ægtefællen strake tommelse overtraadt, kan Ægtefællen straks begære gennemført Bosondring i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 75 af 7. April 1899, Kap. V.

Desuden kan Overøvrigheden fra det i 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen domfor til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne Tidspunkt, naar Omghederne særlig talen til 1ste Stykke angivne til 1ste Stykke angivn stændighederne særlig taler derfor, paa en Ægtefælles Begæring midlertidig tillade Dephævelse af Samlivet samt formatelle II. Ægtefælles Begæring midlertidig tillade Ægtefælles Begæring midlertidig tillade ægter ægte Ophævelse af Samlivet samt foranstalte Underholdsbidrag paalagt den anden Ægte' fælle saavel til den begærende selv som til de hos denne værende Børn, alt i Over ensstemmelse med de i denne Lov indeholdte Regler om Underhold.

Ved kongelig Anordning træffes Bestemmelse om, hvilket Steds Overøvrighed de Beføjelser skal tilkomme, som i denne Lov er tillagt Overøvrigheden.

For militære Personers Indgaaelse af Ægteskab gælder kun de i denne Lov indeholdte Betingelser.

Loven er uden Indflydelse paa de særlige Regler om Ægteskabs Indgaaelse for fremmede diplomatiske eller konsulære Embedsmænd her i Landet.

Ikke heller kommer Bestemmelserne i Lovens Kap. III og IV til Anvendelse ved aelse af Ægteskab for de danska di Indgaaelse af Ægteskab for de danske diplomatiske og konsulære Embedsmænd i

Indgaas Ægteskab mellem Adoptant og Adoptivbarn, bortfalder alle Retsvirk ninger af Adoptionen. Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

1377

Nr. 276.

De i nærværende Lov indeholdte Regler om Underholdspligt gør ingen For- Juni. andring i de efter Fattiglovgivningen gældende Regler om en Persons Pligt overfor det offentlige til at forsørge sin Ægtefælle eller sine Børn.

Den, som uberettiget røber, hvad han ved Udøvelsen af sit Hverv efter denne Lov er kommet til Kundskab om vedrørende private Forhold, straffes med Bøder eller Fængsel.

Kapitel VIII.

Overgangsbestemmelser.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1923, for Færøernes Vedkommende dog først den 1. Juli 1923.

Ved kongelig Anordning skal der derhos for Færøernes Vedkommende kunne fastsættes de Ændringer og Tilføjelser til Loven, som Øernes særlige Forhold maatte kræve, efter at Lagtingets Betænkning forinden er blevet indhentet.

Adgangen til at indgaa nyt Ægteskab efter tidligere erhvervet Skilsmisse bedømmes efter denne Lovs Regler.

Dog skal den Kvinde, som før Lovens Ikrafttræden har opnaaet Skilsmisse og Tilladelse til at indgaa nyt Ægteskab, være berettiget hertil uden at behøve at afvente de i Lovens § 16 foreskrevne Frister.

§ 86.

Er der før Lovens Ikrafttræden iværksat Lysning, skal vedkommende Brudefolk i et Tidsrum af 3 Maaneder fra Lysningen være berettigede til at indgaa Ægteskab, dog at den i § 22 foreskrevne Prøvelse af Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse da bliver at foretage før Vielsen.

Et Ægteskab, der er indgaaet før Lovens Ikrafttræden, kan ikke omstødes, medmindre det efter baade da gældende Ret og nærværende Lov kan kendes ugyldigt eller omstødes.

Omstødes det, kommer de i nærværende Lov fastsatte Regler om Virkningen af Ægteskabs Omstødelse til Anvendelse.

Ægtefæller, der før Lovens Ikrafttræden er blevet separeret, skal være berettigede til at opnaa Skilsmisse efter Lovens § 54. 176 Nr. 276. Lov af 30. Juni om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Nr. 276.

Juni.

§ 89.

Er der før Lovens Ikrafttræden anlagt Skilsmissesag eller Sag om Ægteskab_s Ugyldighed, *eller er der indgivet Begæring om Skilsmisse eller Separation, komme_r ældre Rets Regler til Anvendelse paa Forholdet.

§ 90.

Loven kommer til Anvendelse paa alle Sager eller Andragender angaaende Separation eller Skilsmisse, der rejses eller indgives efter Lovens Ikrafttræden, selv om den Omstændighed, hvorpaa Separations- eller Skilsmissekravet støttes, ligger forud for Lovens Ikrafttræden.

§ 91.

Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves D. L. 3die Bog, 16de Kapitel, Art. 1—4, 8, 10, 15, 16, Nr. 1—8; D. L. 6te Bog, 13de Kapitel, Art. 2 og 16; Fr. 5. Marts 1734; Fr. 29. Maj 1750; Fr. 18. December 1750; Fr. 23. Maj 1800, 1ste Afdeling § 1; Fr. 18. Oktober 1811; Pl. 10. Februar 1818; Fr. 30. April 1824 §§ 1—7, 9, 11, 12 og 14—19; Fr. 23. Maj 1827; Fr. 11. Sept. 1839 § 16; L. 13. April 1851 §§ 1—8, § 9, 1ste Pkt.; Fattiglov 9. April 1891 § 42; L. Nr. 131 af 27. Maj 1908 §§ 1 og 14.

Endvidere bortfalder, hvad der i øvrigt i Lovgivningen maatte være stridende mod denne Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juni 1922.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Svenning Rytter.

Lov

Nr. 277. 30. Juni.

om

Umyndighed og Værgemaal.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Om umyndige.

§ 1.

Den, der er under 21 Aar, er umyndig; den, der er 21 Aar eller derover, er myndig, men kan under de i § 2 anførte Forhold gøres umyndig.

Den førstnævnte Klasse umyndige kaldes i nærværende Lov mindreaaarige, den sidstnævnte kaldes umyndigejorte, begge Klasser under eet kaldes umyndige.

§ 2.

Den, der er fyldt 21 Aar, kan umyndiggøres, saafremt han:

- 1. paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed eller anden sjælelig Forstyrrelse er uskikket til at varetage sine Anliggender;
- 2. ved Ødselhed eller anden uforsvarlig Adfærd udsætter sin eller sin Families Velfærd for Fare;
- 3. paa Grund af Drikfældighed eller lignende Last er uskikket til at varetage sine Anliggender;
- 4. paa Grund af legemlig Mangel, Sygdom eller anden Skrøbelighed er mindre skikket til at varetage sine Anliggender og selv ønsker at blive umyndiggjort.

\$ 3.

En mindreaarig kan umyndiggøres efter Reglerne i § 2 allerede fra sit fyldte 18de Aar at regne, naar Omstændighederne gør det paakrævet.

4.

Umyndiggørelsesdekretet tinglæses i den Underretskreds, hvor den umyndiggjorte har sit Hjemting. Dekretets Retsvirkning overfor den, der ikke kender og ikke burde kende det, regnes først fra Tinglæsningen.

Nr. 277. Lov af 30. Juni om Umyndighed og Værgemaal.

^{*)} Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1921-22: Landst. Tid. Sp. 163, 439, —, —; Folket. Tid. Sp. 8293, 8938, 9008; Till. A. Sp. 4241; Till. B. Sp. 3285, 3663; Till. C. Sp. 1993, 2725.